

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΗΜΑΤΩΝ (ΤΜΗΜΑ Β)

Απόφαση με αριθμό 197/2026

Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων του άρθρου 30 του Ν.4679/2020 (ΦΕΚ Α' 71/20.03.2020), που αποτελείται από την Αικατερίνη Λημνιώτου, Πάρεδρο του ΝΣΚ, ως Πρόεδρο, τη Σοφία Μπερλή, υπάλληλο του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας και την Μιχαλίτσα Μαρκάκη, δικηγόρο, ως μέλη, συνεδρίασε δημόσια στα γραφεία του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας οδός Βαρβάκη 21 και Μομφεράτου (5^{ος} όροφος), Αθήνα, σήμερα 6 Οκτωβρίου 2025 ημέρα Δευτέρα και ώρα 15:00 με γραμματέα τον Λουκά Αναπλιώτη, υπάλληλο του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας για να εξετάσει την με **Ανακοπή** αριθμό κατάθεσης [REDACTED] 2025 του σωματείου με την επωνυμία [REDACTED] με έδρα σε [REDACTED] Γερμανίας, κατά της εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED] με έδρα στην οδό [REDACTED] Αττικής [REDACTED] και κατά της με αριθ. ΕΣ [REDACTED] 2024 απόφασης της Διεύθυνσης Σημάτων του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (ΟΒΙ) με την οποία έγινε δεκτή η δήλωση σήματος [REDACTED] και έγχρωμη απεικόνιση με αριθ. [REDACTED] εν μέρει, μόνο όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 43 τις οποίες διακρίνει.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης το ανακόπτον παραστάθηκε με δήλωση δια της πληρεξουσίου δικηγόρου του [REDACTED] δυνάμει της από [REDACTED] Δήλωσης, ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων, ότι συμφωνεί να συζητηθεί η υπόθεση χωρίς να παραστεί κατά την εκδίκασή της (βλ. σχετ. το από [REDACTED] 2024 πληρεξούσιο, επικυρωμένο και φέρον Apostille – Επισημείωση της Σύμβασης της Χάγης, με αριθμό [REDACTED] 2024, μεταφρασμένο στα ελληνικά), και η καθ' ης παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου-Φοίβου Ξενάκη (βλ. σχετ. την από [REDACTED] Εξουσιοδότηση μέσω της ΕΨΠ-gov.gr).

Η καθ' ης η ανακοπή υπέβαλε ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων αίτημα απόδειξης ουσιαστικής χρήσης κατά το άρθρο 28 του ν. 4679/2020.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή, αφού άκουσε την εισηγήτρια της υπόθεσης Σοφία Μπερλή, και αφού έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά έγγραφα στοιχεία του οικείου φακέλου

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Επειδή, η ανακοπή έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, δηλαδή εντός της οριζόμενης στο άρθρο 25 παρ. 1 του ν. 4679/2020 προθεσμίας και έχουν νόμιμα κατατεθεί τα προβλεπόμενα στο νόμο τέλη και παράβολα ήτοι την με αριθ. [REDACTED] απόδειξη πληρωμής του ΟΒΙ, συνολικής αξίας 110 ευρώ και γι' αυτό είναι τυπικά δεκτή.

2. Επειδή, στο άρθρο 25 του ν. 4679/2020 (ΦΕΚ Α' 71/20.03.2020) με τίτλο «Εμπορικά σήματα – ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών - μελών περί σημάτων και της Οδηγίας 2004/48/ΕΚ σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλες διατάξεις» ορίζεται ότι: «1. Κατά της απόφασης του Εξεταστή της Διεύθυνσης Σημάτων ή της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων ή της τελεσίδικης απόφασης των διοικητικών δικαστηρίων που έκαναν κατά περίπτωση δεκτή τη δήλωση κατάθεσης σήματος μπορεί να ασκηθεί ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών που αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, για τον λόγο ότι η καταχώριση προσκρούει σε έναν ή περισσότερους λόγους του άρθρου 4 ή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5. 2. Αν πρόκειται για λόγους του άρθρου 4, η ανακοπή ασκείται από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε ένωση, ομάδα ή φορέα εκπροσώπησης κατασκευαστών, παραγωγών, παρόχων υπηρεσιών, εμπόρων ή καταναλωτών, εξηγώντας για ποιούς λόγους η δήλωση πρέπει να απορριφθεί. 3. Αν πρόκειται για λόγους των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5, η ανακοπή ασκείται από τους δικαιούχους των προγενέστερων σημάτων ή δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 5, καθώς και από τους εξουσιοδοτημένους προς τούτο κατόχους αδειών χρήσης των σημάτων αυτών, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 17 που εφαρμόζεται αναλόγως. 4. Η ανακοπή ασκείται με έγγραφο που κατατίθεται πάντα στη Διεύθυνση Σημάτων και διαβιβάζεται προς εξέταση στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, ακόμα κι αν η δήλωση σήματος έγινε δεκτή με τελεσίδικη απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων».

3. Επειδή, στο άρθρο 30 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «2. Η Διοικητική Επιτροπή Σημάτων είναι αρμόδια για την αποδοχή ή την απόρριψη των ακόλουθων αιτήσεων: α) της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 25, ... στ) για την επίλυση κάθε διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ της Διεύθυνσης Σημάτων και των καταθετών ή δικαιούχων σημάτων ή τρίτων κατά την εφαρμογή του παρόντος νόμου».

4. Επειδή στο άρθρο 4 του ως άνω νόμου «Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου» ορίζεται ότι: «1. Δεν καταχωρίζονται ως σήματα, ή εάν έχουν καταχωριστεί είναι δυνατόν να κηρυχθούν άκυρα, σημεία τα οποία: [...] ιδ) κατατίθενται αντίθετα στην καλή πίστη, [...]».

5. Επειδή στο άρθρο 5 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «1. Κατόπιν άσκησης ανακοπής του άρθρου 25 από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος, σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, ακυρώνεται μετά την άσκηση αίτησης ακυρότητας του άρθρου 52 ή μετά την άσκηση ανταγωγής ακυρότητας στο πλαίσιο αγωγής προσβολής σήματος κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38: α) αν ταυτίζεται με προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα για τα οποία ή οι υπηρεσίες για τις οποίες το σήμα ζητείται ή έχει καταχωριστεί ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα, β) αν λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτόσημου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που τα δύο σήματα

προσδιορίζουν, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισής του με το προγενέστερο σήμα, γ) αν ταυτίζεται ή είναι παρόμοιο με προγενέστερο σήμα, ανεξαρτήτως του αν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες κατατέθηκε ή καταχωρίστηκε ταυτίζονται ή είναι παρόμοια ή δεν είναι παρόμοια με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον το προγενέστερο σήμα έχει φήμη στην Ελλάδα ή, σε περίπτωση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει φήμη στην Ένωση και η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος, χωρίς εύλογη αιτία (*without due cause, sans juste motif, ohne rechtfertigenden Grund*), θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. 2. Ως προγενέστερα σήματα κατά τον παρόντα νοούνται: α) τα σήματα, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών σημάτων με ισχύ στην Ελλάδα και των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης του σήματος, αφού ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα προτεραιότητας ή αρχαιότητας αυτών που προβλήθηκαν, [...]. 3. Κατόπιν άσκησης ανακοπής του άρθρου 25 από τον δικαιούχο προγενέστερου δικαιώματος, σημείο δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση ή, αν έχει καταχωριστεί, ακυρώνεται μετά την άσκηση αίτησης ακυρότητας του άρθρου 52 ή μετά την άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής προσβολής σήματος κατά την παράγραφο 12 του άρθρου 38, αν: α) προσκρούει σε δικαίωμα προγενέστερου διακριτικού γνωρίσματος που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές, το οποίο παρέχει στον δικαιούχο το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση μεταγενέστερου σήματος, με την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα αυτό έχει αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης του εν λόγω σημείου, αφού ληφθούν υπόψη τα προβαλλόμενα δικαιώματα προτεραιότητας, β) προσκρούει σε προγενέστερο δικαίωμα της προσωπικότητας τρίτου ή σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας πέραν αυτών που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο [...] γ) ενδέχεται να δημιουργήσει σύγχυση με σήμα που έχει καταχωριστεί και χρησιμοποιείται στην αλλοδαπή κατά τη στιγμή της κατάθεσης της δήλωσης, αν αυτή έγινε κακόπιστα από τον αιτούντα [...]. 4. Έγγραφη συναίνεση του δικαιούχου προγενέστερου σήματος ή άλλου δικαιώματος της παραγράφου 3, που υποβάλλεται σε οποιοδήποτε στάδιο εξέτασης του σήματος έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης, αίρει το σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 3 κώλυμα καταχώρισης αυτού».

6. Επειδή, στο άρθρο 28 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «1. Ύστερα από αίτηση αυτού που κατέθεσε τη δήλωση σήματος, κατά της οποίας στρέφεται η ανακοπή, ο ανακόπτων, δικαιούχος προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 5, οφείλει να αποδείξει είτε ότι μέσα στην περίοδο των πέντε (5) ετών που προηγήθηκε της ημερομηνίας κατάθεσης της ανακοπτόμενης δήλωσης ή της ημερομηνίας της προτεραιότητάς της είχε γίνει **ουσιαστική χρήση** του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και στα οποία βασίζεται η ανακοπή είτε ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον **κατά την ημερομηνία κατάθεσης της ανακοπτόμενης δήλωσης ή την ημερομηνία της προτεραιότητάς της το προγενέστερο**

σήμα ήταν καταχωρισμένο για πέντε (5) τουλάχιστον έτη. Όταν η ανακοπή βασίζεται σε προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ουσιαστική του χρήση προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 18 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2017 (L 154). 2. Η αίτηση για απόδειξη ουσιαστικής χρήσης υποβάλλεται, επί ποινή απαραδέκτου, κατά την εξέταση της ανακοπής ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων. Στην περίπτωση αυτή ο πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί στον ανακόπτοντα προθεσμία τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρων ημερών από την ημέρα συζήτησης, προκειμένου αυτός να υποβάλει υπόμνημα και να παράσχει το αποδεικτικό υλικό για την αιτούμενη χρήση και τους ισχυρισμούς του επί της ανακοπής. Ο πρόεδρος της Επιτροπής χορηγεί, επίσης, στον καταθέτη της δήλωσης κατάθεσης σήματος, κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, προθεσμία εικοσιπέντε (25) τουλάχιστον πλήρων ημερών, που αρχίζει μετά την παρέλευση της προηγούμενης προθεσμίας που τάχθηκε στον ανακόπτοντα, για να λάβει γνώση του αποδεικτικού υλικού και των ισχυρισμών του ανακόπτοντος και για να υποβάλει το δικό του υπόμνημα και αποδεικτικό υλικό. Μέσα σε τρεις (3) πλήρεις ημέρες μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, τα μέρη υποβάλλουν προσθήκη-αντίκρουση. Η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν και των ισχυρισμών που προβλήθηκαν από τους διαδίκους. Δεν εμποδίζεται όμως να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη πραγματικά γεγονότα που είναι τόσο πασίγνωστα, ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά. 3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αν ο ανακόπτων δεν αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματός του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση του, η ανακοπή απορρίπτεται χωρίς να εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης. 4. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, αν το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή των υπηρεσιών».

7. Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την αξιολόγηση της συνολικής εντύπωσης που προκαλούν τα σήματα εξετάζεται η οπτική, ηχητική και εννοιολογική ομοιότητα αυτών. Επίσης, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημείων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου C-251/95, SABEL, σκέψη 23, και C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25).

8. Επειδή, οι ρυθμίσεις των εν προκειμένω εφαρμοστέων διατάξεων του ν. 4679/2020 εκκινούν από την «αρχή της χρονικής προτεραιότητας» μεταξύ συγκρουόμενων σημάτων, διακριτικών σημείων ή γνωρισμάτων, η οποία αποτελεί ένα από τα θεμέλια του δικαίου των σημάτων, υπό την έννοια ότι προστατευόμενο είναι το σήμα που κατατέθηκε σε προγενέστερο χρόνο και τελεί ακόμη σε νόμιμη προστασία. Στο πλαίσιο αυτό δεν γίνεται δεκτή η καταχώριση σήματος όταν, λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα και λόγω της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή

υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα δύο σήματα, υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης του κοινού.

9. Η ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης του κοινού πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (πρβλ ΣτΕ 589/2022, 2167/2020, 2943/2013). Ειδικότερα, η εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης εξαρτάται, μεταξύ άλλων παραγόντων, και από την ταύτιση ή τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και μεταξύ των δηλουμένων προϊόντων, καθώς και από το εύρος της φήμης και την ένταση του εγγενούς ή αποκτηθέντος με την χρήση διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος (απόφαση της 24ης Μαρτίου 2011, C-552/09, σκέψη 64), η συνολική δε εκτίμηση συνεπάγεται αλληλεξάρτηση των παραγόντων αυτών (πρβλ ΣτΕ 589/2022). Ακόμη, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως κάτι που είναι δυνατό να οδηγήσει το κοινό στο να πιστέψει ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικές επιχειρήσεις (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17). Επιπλέον, η αντίληψη του μέσου καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής, όμως, προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως μία ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

10. Ταυτότητα σήματος με προγενέστερο σήμα συνιστά η πιστή ή κατά τα κύρια μέρη αντιγραφή αυτού, ενώ ομοιότητα αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγισή του προς άλλο σήμα, η οποία προκύπτει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί αυτό και ανεξάρτητα από τις άλλες ομοιότητες ή διαφορές (ΔΕΦΑΘ 1961/2021). Όμοια, δε, είναι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, που προορίζονται για σκοπούς ή χρήσεις παρεμφερείς και απευθύνονται στον ίδιο κύκλο καταναλωτών (πρβλ ΣτΕ 1213/2017). Ειδικότερα, το ομοειδές των προϊόντων, στα οποία αναφέρεται κάθε σήμα, κρίνεται από το σκοπό της χρησιμοποίησής τους προς κάλυψη του αυτού είδους αναγκών, από τον τρόπο διάθεσης αυτών στην αγορά και από τις λοιπές συντρέχουσες τεχνικές και οικονομικές συνθήκες, αλλά και από το αν απευθύνονται στον αυτό κύκλο καταναλωτών (ΣτΕ 1213/2017, 3014/2009, 1135/2008, 112/1991, 1566/1990, 2264/1990, 461/1990).

11. Ενόψει των ανωτέρω, ως παράμετροι αξιολόγησης του κατά τα ανωτέρω κινδύνου σύγχυσης γίνονται δεκτές οι εξής τρεις: α) η ομοιότητα των σημείων. Αυτή αναλύεται σε οπτική, ακουστική ή εννοιολογική. Η σφαιρική εκτίμηση που γίνεται, με σκοπό να αποδειχθεί ενδεχόμενη σχέση μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων πρέπει, όσον αφορά στην οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν, λαμβανομένων ιδίως υπόψη

των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ. απόφαση της 31^{ης} Μαΐου 2017, Alma The Soul of Italian Wine LLLP , T- 637/15 , EU:T:2017:371, σκ. 52, με εκεί παραπομπές σε αποφάσεις της 16^{ης} Μαΐου 2007, La Perla κατά ΓΕΕΑ – Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC), T- 137/05, EU:T:2007:142, σκ. 35 και της 25^{ης} Μαρτίου 2009, L’Oreal κατά ΓΕΕΑ -Spa Monopole (SPALINE), T-21/07, EU:T:2009:80, σκ. 18).

Στην περίπτωση σύνθετου σήματος, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων κατά την εξέταση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης δεν σημαίνει ότι μόνον ένα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συγκρίνεται με το άλλο σήμα. Αντιθέτως, κατά τη σύγκριση αυτή πρέπει να εξετάζεται καθένα από τα επίμαχα σήματα ως ενιαίο σύνολο (βλ. ΔΕΕ απόφαση της 8^{ης}.5.2014 C-591/12, σκ. 22), πράγμα, ωστόσο, το οποίο δεν αποκλείει, υπό προϋποθέσεις, το ενδεχόμενο να κυριαρχούν ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του ενδιαφερόμενου κοινού (βλ. απόφαση της 31^{ης} Μαΐου 2017, Alma The Soul of Italian Wine LLLP , T- 637/15 , EU:T:2017:371, σκ. 53, με εκεί παραπομπές). Στη περίπτωση ενός σύνθετου σήματος, αποτελούμενου από λέξεις, σχηματικές απεικονίσεις και χρωματισμούς, κρίσιμο μπορεί να είναι, τόσο το λεκτικό, όσο και το εικαστικό στοιχείο του σημείου και του προγενέστερου σήματος, δεδομένου ότι δεν αποκλείεται, παρά την ομοιότητα του λεκτικού στοιχείου τους (εν όλω ή εν μέρει), να διαφοροποιούνται επαρκώς λόγω της απεικόνισης που συνοδεύει το λεκτικό τμήμα, κατά τρόπο ώστε να αποκλείεται η πρόκληση σύγχυσης σε σχέση με την προέλευση των διακρινόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (πρβλ. ΣτΕ 1035/2011, 1180/2010, 2448/2009, ΔΠΑθ 5118/2024).

Σχετικά έχει νομολογηθεί ότι τα περιγραφικά στοιχεία ενός σύνθετου σήματος, που δεν έχουν καθόλου ή έχουν ασθενή διακριτικό χαρακτήρα, έχουν γενικά μικρότερη βαρύτητα στην ανάλυση της ομοιότητας μεταξύ των σημείων από τη βαρύτητα των στοιχείων που έχουν πιο έντονο διακριτικό χαρακτήρα, τα οποία είναι επίσης περισσότερο ικανά να κυριαρχούν στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το εν λόγω σήμα (βλ. Απόφαση της 12^{ης} Ιουνίου 2019, C- 705/17, σκ. 53 με εκεί παραπομπές). Μη διακριτικό θεωρείται ένα συστατικό στοιχείο σήματος το οποίο στερείται εγγενούς διακριτικής δύναμης π.χ. επειδή είναι άμεσα περιγραφικό του οικείου προϊόντος ή της υπηρεσίας ή διότι είναι κοινόχρηστο. Όταν τα σήματα έχουν κοινό ένα στοιχείο περιορισμένου διακριτικού χαρακτήρα ή περιγραφικού χαρακτήρα σε σχέση με τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες αποδυναμώνεται, κατ’αρχήν, η διαπίστωση ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης από τη συνολική εκτίμηση αυτού, χωρίς, ωστόσο, να δύναται να αποκλεισθεί, λόγω της αλληλεξάρτησης των εκάστοτε κρίσιμων συναφών παραγόντων (βλ. ως άνω απόφαση C-705/2017 σκ. 55). Η διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης καταλήγει αποκλειστικά στην προστασία συγκεκριμένου συνδυασμού στοιχείων, χωρίς να προστατεύει αυτοτελώς ένα περιγραφικό στοιχείο, που αποτελεί μέρος του εν λόγω συνδυασμού. β) Η ομοιότητα των προϊόντων, η οποία και προσδιορίζει την κανονιστική εμβέλεια του σήματος στις συναλλαγές. Για τη σχετική αξιολογική εκτίμηση βαρύνουσα σημασία προσλαμβάνει η φύση και ο προορισμός των προϊόντων, χαρακτηριστικά, στα οποία οι καταναλωτές

αποδίδουν τη μεγαλύτερη σημασία. Υπό το πρίσμα αυτό, παρόμοια είναι τα προϊόντα όταν προορίζονται για σκοπούς ή χρήσεις παρεμφερείς, απευθύνονται στον ίδιο κύκλο καταναλωτών και διανέμονται στα ίδια κανάλια διανομής (βλ. ΣτΕ 914/2001, ΕΕμπΔ 2002.439 και ΔΕΑ 3407/2002, ΕΕμπΔ 2003, 917). Εντούτοις, η ένταξη ενός προϊόντος στην ίδια κλάση δεν έχει αποφασιστική σημασία για την κατάφαση της ομοιότητας των συγκρινόμενων προϊόντων, όπως και αντίστροφα, η υπαγωγή δύο προϊόντων σε διαφορετικές κλάσεις δεν οδηγεί αναγκαστικά στην άρνηση της ομοιότητας (βλ. ΣτΕ 2448/2009, 3550/2008, 2637/2007) και τούτο, επειδή η ταξινόμηση των προϊόντων με τον Διακανονισμό της Νίκαιας εξυπηρετεί αποκλειστικά διοικητικούς σκοπούς, (βλ. σχετικά ΠΕΚ, απόφαση της 13.12.2004 στην υπόθεση T- 8/03, ..., σκέψη 40 και ., ό.π., σελ. 190, παρ. 403 και 404).

γ) Η διακριτική δύναμη του σήματος που προσβάλλεται, η οποία εκτιμάται υπό μία σφαιρική προσέγγιση σε σχέση με τα προϊόντα, για τα οποία ζητήθηκε η καταχώρισή του και με την αντίληψη των καταναλωτών των συγκεκριμένων προϊόντων/υπηρεσιών. Έτσι, όσο σημαντικότερη είναι η διακριτική ισχύς τού προσβαλλόμενου σήματος, τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος σύγχυσης από τη χρήση του μεταγενέστερου «όμοιου ή παρόμοιου» σήματος στις συναλλαγές (βλ. ΣτΕ 2943/2013, ΔΕΚ, απόφαση της 22.06.2000 στην υπόθεση C-425/98, ..., ό.π., σκέψεις 38 και 39, και , ό.π., σελ. 191, παρ. 405 και 406). Σε κάθε περίπτωση, για την κρίση αν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης λαμβάνεται υπόψη η δημιουργούμενη εντύπωση σε σημαντικό τμήμα των σχετικών συναλλακτικών κύκλων (βλ. Ρόκα, Σήματα - ερμηνεία του Ν. 4072/2012, Αθήνα 2013, σελ. 53, παρ. 16). Ο κίνδυνος σύγχυσης, εξάλλου, περικλείει και τον κίνδυνο συσχέτισης (νοητικής σύνδεσης) μεταξύ δύο σημείων, ο οποίος αφορά την περίπτωση κατά την οποία μολονότι τα δύο σημεία, συγκρινόμενα αυτοτελώς μεταξύ τους, δεν επιφέρουν κίνδυνο σύγχυσης, δημιουργείται πάντως από αυτά η εντύπωση, είτε ότι τα προϊόντα που φέρουν το σήμα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση, είτε από διαφορετικές μεν, που έχουν όμως σχέση συνεργασίας (βλ. ΔΕΦΑΘ 2724/2022, πρβλ ΣτΕ 2167/2020, 1238/2015, Ρόκα, ό.π. σελ. 55, παρ. 27). Ακόμα, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά πάγια ενωσιακή νομολογία, η έννοια του μέσου καταναλωτή της αντίστοιχης κατηγορίας προϊόντων, η αντίληψη του οποίου αναδεικνύεται σε κύρια παράμετρο της στάθμισης περί συνδρομής κινδύνου σύγχυσης ή μη, συγκεκριμενοποιείται στον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (βλ. ΔΕΚ, απόφαση της 20.03.2003 στην υπόθεση O291/0U, LTJ, σκέψη 52, ΔΕΚ, απόφαση της 08.04.2004 στην υπόθεση C-53/01, σκέψη 41, ΓΔΕΕ, απόφαση της 09.03.2012 στην υπόθεση T-32/10, Νόμος, σκέψη 25 και , Δίκαιο Σημάτων, ό.π., σελ. 1185, παρ. 395, πρβλ. ΣτΕ 345/2022, ΔΕΕ απόφαση της 20^{ης}.7.2017, C-93/16 σκ.36 και 41, απόφαση της 22ας.9.2016, C-223/15, σκ. 31 και 33).

12. Γίνεται δεκτό από τη θεωρία και τη νομολογία, ότι η κατάθεση σημείου είναι αντίθετη στην καλή πίστη αν αποδεικνύεται ότι ο καταθέτης έχει σκοπό την παρεμπόδιση τρίτου να δραστηριοποιηθεί στην αγορά, ή αν προβαίνει στην κατάθεση χωρίς πρόθεση χρήσης του σήματος, ή αν ο καταθέτης προσπαθεί δια του σήματος να μονοπωλήσει και να περιορίσει

τη διάθεση ενός συγκρίσιμου προϊόντος (ΔΕΚ υπόθ. C-529/2007, ΔΕΕ 2009, 1065). Η έννοια της καλής πίστης και της ηθικής των συναλλαγών είναι αντικειμενική, εξετάζεται δηλαδή, εάν αυτή κάθε αυτή η κατάθεση του σήματος επιφέρει αποτελέσματα, τα οποία κατά τις αντιλήψεις που επικρατούν είναι ηθικά απαράδεκτα, είναι δε αδιάφορο αν υπάρχει πρόθεση εξαπάτησης του κοινού ή σφετερισμού των δικαιωμάτων του νομίμου κατόχου άλλου σήματος (ΣτΕ 3316/1984, Ευρετ. ΑποφΣτΕ 1984, σελ. 717). Επιπλέον, απαραίτητη προϋπόθεση για να κριθεί αν η κατάθεση ενός σήματος αντίκειται στην καλή πίστη, είναι η σημαντική ομοιότητά του με σήμα άλλης επιχείρησης (ΣτΕ 3112/1980, ΔΕΑ 3/1990 ΔιΔικ 2837 κ.ά.) ή, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, με προγενέστερο προστατευόμενο διακριτικό γνώρισμα.

13. Στην υπό κρίση περίπτωση, το ανακόπτον με την με αριθ. [REDACTED] 2025 ανακοπή του, αιτείται την ακύρωση - εν μέρει, μόνο όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 43 τις οποίες διακρίνει - της με αριθ. ΕΞ [REDACTED] 2024 απόφασης της Διεύθυνσης Σημάτων, με την οποία έγινε δεκτή η με αριθ. [REDACTED] δήλωση σήματος [REDACTED] και απεικόνιση,

[REDACTED]

με ημερομηνία κατάθεσης [REDACTED] 2024 και σε ισχύ έως [REDACTED] 2034, προς διάκριση προϊόντων/υπηρεσιών των κλάσεων 29: «Αλείμματα με βάση τα λαχανικά, Επεξεργασμένα λαχανικά, Κρέατα, Λαχανικά βρασμένα, Λαχανικά κονσερβοποιημένα, Λουκάνικα για χοτ ντογκ, Μικρογεύματα με βάση τα λαχανικά λαχανικά, Μικρογεύματα (- με βάση τα φρούτα), Μικρογεύματα με βάση το κρέας, Ομελέτες, Παρασκευασμένα φρούτα, Σαλάτες λαχανικών, Σαλάτες φρούτων, Σολομός-όχι ζωντανός, Συνθέσεις επεξεργασμένων φρούτων, Τόνος - όχι ζωντανός, Φρούτα κονσερβοποιημένα», 30: «Ακαβούρντιστοι κόκκοι καφέ, Άρτος, Βρώμη (Τροφές με βάση την -), Γάλα (Καφές με -), Γάλα (σοκολάτα με -) [ρόφημα], Γλυκά σφολιάτας, Επεξεργασμένη κινόα, Ζυμαρικά Καβουρντισμένοι κόκκοι καφέ, Καφές, Κεικ, Κρέατος σάλτσες, Κρουασάν, Κρουασάν σοκολάτας, Μπισκότα βουτύρου, Πίτες, Ποτά με βάση το κακάο, Ποτά με βάση το τσάι, Ποτά με βάση τον καφέ, Σάντουιτς, Σάντουιτς με μπιφτέκι και τυρί, Σάντουιτς χοτ ντογκ, Τορτίγια (μεξικανική πίτα), Ψωμάκια, Ψωμί χωρίς γλουτένη.», 31: «Λαχανικά νωπά, Νωπά λαχανικά, Νωπά φρούτα, Συνθέσεις νωπών φρούτων, Φρούτα νωπά.» και 43: «Τροφοδοσία, Καφετέριες, Κυλικεία.»

14. Το ανακόπτον ισχυρίζεται ότι η καταχώριση του επίμαχου σήματος τυγχάνει απαράδεκτη διότι: α) δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης ή συσχέτισης του καταναλωτικού κοινού, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 εδάφιο β' του ν. 4679/2020, λόγω του πολύ σημαντικού βαθμού ομοιότητας με τα προγενέστερα δικά του σήματα [REDACTED] ως προς τη

μεταξύ τους διάκριση και προέλευσή και β) κατατέθηκε αντίθετα στην καλή πίστη κατ' άρθρο 4 παρ. 1 εδάφιο ιδ' του ιδίου νόμου.

15. Στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου (υπομνήματα διαδίκων, προσθήκη αντίκρουση του ανακόπτοντος, προσθήκη επί του υπομνήματος της καθ' ης κλπ σχετικά) κατά την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης διαπιστώθηκαν τα εξής:

Το ανακόπτον είναι δικαιούχος των παρακάτω σημάτων με ισχύ στην ΕΕ:

- 1) Του λεκτικού σήματος ΕΕ [redacted] με αριθμό [redacted] και ημερομηνία κατάθεσης [redacted] 2005, ημερομηνία καταχώρισης [redacted] 2011 και σε ισχύ έως [redacted] 2035, για να διακρίνει προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων 29: «Ζελέ, μαρμελάδες, επαλείμματα άρτου, κρέμα από πραλίνα φουντουκιού· γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα.», 30: «Καφές, τσάι, κακάο, σιρόπι, μέλι, σάλτσες φρούτων· δημητριακά, μούσλι, τριμμένη φρυγανιά· όλα τα προαναφερθέντα αρτοσκευάσματα επίσης συντηρημένα και διαιτητικά.» και 43: «Υπηρεσίες εστίασης· προσωρινή κατάλυση.», καθώς και άλλα προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων 5, 8, 9, 14, 16, 21, 24, 25, 28, 31, 32, 39, 41, 42, 44.

- 2) Του σήματος ΕΕ [redacted] και απεικόνιση με αριθμό [redacted]

[redacted]

και ημερομηνία κατάθεσης [redacted] 2005, ημερομηνία καταχώρισης [redacted] 2007 και σε ισχύ έως [redacted] 2035, για να διακρίνει προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων 29: «Ζελέ, μαρμελάδες, επαλείμματα άρτου, κρέμα από πραλίνα φουντουκιού· γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα.», 30: «Καφές, τσάι, κακάο, σιρόπια, μέλι, αλεύρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, μούσλι, άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής· προϊόντα αρτοποιίας, ειδικότερα για φρυγάνισμα και ψήσιμο, επίσης με γέμιση και/ή επίστρωση με βούτυρο, λουκάνικα, πουλερικά, ψάρια, τυριά, λαχανικά, γλυκά επαλείμματα άρτου· φρυγανιές, άρτος τύπου φρυγανιάς, μικρά ψημένα κομματάκια άρτου (κρουτόν), αλεύρι για πανάρισμα, ζύμες για κέικ, ζύμες για θάφλες, ζύμες δημητριακών, ζύμες για ψωμί· τσιπς και ράβδοι άρτου· ζυμαρικά· όλα τα προαναφερθέντα αρτοσκευάσματα επίσης συντηρημένα και διαιτητικά· κομπόστες.» και 43: «Υπηρεσίες εστίασης· προσωρινή κατάλυση.», καθώς και άλλα προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων 5, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 21, 24, 25, 28, 31, 32, 39, 41, 44.

- 3) Του διεθνούς σήματος με επικράτεια προσδιορισμού την ΕΕ [redacted] και απεικόνιση, με αριθμό [redacted]

και ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης [REDACTED] 1988, ημερομηνία καταχώρισης στην ΕΕ [REDACTED] 2019, για να διακρίνει προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων **30**: «Ψωμί για τσστ και άλλα είδη ψωμιού και αρτοσκευασμάτων έτοιμα για ψήσιμο.».

- 4) Του διεθνούς σήματος με επικράτεια προσδιορισμού την ΕΕ «[REDACTED]» και έγχρωμη απεικόνιση, με αριθμό [REDACTED]

και ημερομηνία διεθνούς καταχώρισης [REDACTED] 2016, ημερομηνία καταχώρισης στην ΕΕ [REDACTED] 2017, με διεκδίκηση προτεραιότητας από τη Γερμανία με ημ/νία [REDACTED] 2015 και σε ισχύ έως [REDACTED] 2036, για να διακρίνει προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων **29**:

«Κρέατος· Φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), κατεψυγμένα, αποξηραμένα και

μαγειρεμένα· Ζελατίνες· Μαρμελάδες· Φρούτακομπόστα· Αυγά· Γάλα· Γαλακτοκομικά(-προϊόντα)· Εδώδιμα ελαια· Εδώδιμα λίπη», **30** :

«Καφές· Τσάι· Κακάο· Ζάχαρη· Ρύζι· Ταπιόκα· Σαγού· Υποκατάστατα καφέ· Αλεύρι· Παρασκευάσματα φτιαγμένα από δημητριακά· ψωμί,

αρτοσκευάσματα· Ζαχαρώδη· όλα τα προαναφερθέντα προϊόντα, επίσης για φρυγάνισμα, για τελικό ψήσιμο, βαθιά κατεψυγμένα, ψυγμένα ή

διαιτητικά· Παγωτά και κρέμα παγωτό· Μέλι· Σιρόπια και μελάσες· Μαγιά· Ζυμωτική σκόνη· Αλάτι· Μουστάρδα [σινάπι]· Ξύδι· Σάλτσες [καρυκεύματα]· Μαγειρικά βότανα, μπαχαρικά· Παγωτά και κρέμα παγωτό» και

43: «Παροχή φαγητού και ποτού· Προσωρινή κατάλυση.».

- 5) Του διεθνούς σήματος με επικράτεια προσδιορισμού την ΕΕ [REDACTED] και έγχρωμη απεικόνιση, με αριθμό [REDACTED]

με ημερομηνία διεθνούς καταχώριση [REDACTED] 2020, ημερομηνία καταχώρισης στην ΕΕ [REDACTED] 2021 και σε ισχύ έως [REDACTED] 2030, για να διακρίνει προϊόντα/υπηρεσίες των κλάσεων 29: «Κρέατα· Ψάρια· Πουλερικά· Θηράματα· Εκχυλίσματα κρέατος· Διατηρημένα φρούτα· Συντηρημένα λαχανικά· Αποξηραμένα φρούτα· Λαχανικά αποξηραμένα· μαγειρεμένα φρούτα· Λαχανικά βρασμένα· Ζελατίνες· Μαρμελάδες· Φρούτακομπόστα· Αυγά· Γάλα· Γαλακτοκομικά (- προϊόντα)· Εδώδιμα έλαια· Εδώδιμα λίπη», 30: «Καφές· Τσάι· Κακάο· Ζάχαρη· Ρύζι· Ταπιόκα· Σαγού· Υποκατάστατα καφέ· Άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά· ψωμί, αρτοσκευάσματα, γλυκά· Παγωτά και κρέμα παγωτό· Μέλι· Σιρόπια και μελάσες· Μαγιά· Ζυμωτική σκόνη· Αλάτι· Μουστάρδα [σινάπι]· Ξύδι· Σάλτσες [καρυκεύματα]· Μαγειρικά βότανα, μπαχαρικά· Παγωτά και κρέμα παγωτό» και 43: «Υπηρεσίες παροχής φαγητού και ποτού, προσωρινής διαμονής.».

16. Τη βασιμότητα της ανωτέρω ανακοπής αμφισβητεί η καθ' ης με το υποβληθέν υπόμνημά της και την υποβληθείσα προσθήκη επί του υπομνήματος, ισχυριζόμενη ότι ουδείς κίνδυνος σύγχυσης του καταναλωτικού κοινού ανακύπτει μεταξύ των επίμαχων σημάτων, καθότι οι συγκρινόμενες ενδείξεις δεν είναι όμοιες και τα διακρινόμενα προϊόντα και υπηρεσίες δεν έχουν καμία συνάφεια ή συσχέτιση. Επιπλέον ισχυρίζεται ότι η κατάθεση του επίδικου σήματος δεν έγινε αντίθετα στην καλή πίστη.

17. Η καθ' ης υπέβαλε ενώπιον της Διοικητικής Επιτροπής Σημάτων αίτημα απόδειξης χρήσης ως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 28 του ν. 4679/2020. Κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του ως άνω άρθρου, το ανακόπτον δικαιούχος των προγενέστερων σημάτων οφείλει να αποδείξει ότι κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν από την κατάθεση της ανακοπτόμενης δήλωσης ή της ημερομηνίας της προτεραιότητάς της, είχε γίνει ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων του, για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και στα οποία βασίζεται η ανακοπή.

Το ανακόπτον, προς υποστήριξη της απόδειξης χρήσης των προγενέστερων σημάτων του, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν από την ημερομηνία κατάθεσης του ανακοπτόμενου σήματος, ήτοι για το χρονικό διάστημα από [REDACTED] 2019 έως [REDACTED] 2024, υπέβαλε ως αποδεικτικά στοιχεία τα παρακάτω:

- Αντίγραφα τιμολογίων πώλησης προϊόντων [REDACTED] για το διάστημα 2019-2024 (σχετικά 15-74)

- Εκτυπωμένο απόσπασμα από την ιστοσελίδα του διεθνούς μη κερδοσκοπικού οργανισμού που προωθεί και βραβεύει την αριστεία στο σχεδιασμό εμπορικών σημάτων, The World Brand Design Society (WBDS), στην ηλεκτρονική διεύθυνση [REDACTED], και ανάρτηση της [REDACTED] 2023, με τίτλο [REDACTED] (σχετικό 78).

γίνεται αντιληπτός ως δηλωτικός των προϊόντων και υπηρεσιών που παρέχει η επιχείρηση, ήτοι πώληση [REDACTED]

Το πρώτο επικαλούμενο προγενέστερο σήμα του ανακόπτοντος [REDACTED] με αριθμό [REDACTED] είναι λεκτικό.

Το δεύτερο επικαλούμενο προγενέστερο σήμα του ανακόπτοντος [REDACTED] και απεικόνιση με αριθμό [REDACTED] αποτελείται από δύο αγγλικές λέξεις, γραμμένες με μαύρα κεφαλαία γράμματα, η μία τοποθετημένη κάτω από την άλλη σε διαγώνια διάταξη και μπροστά από την δεύτερη λέξη [REDACTED] βρίσκεται ένας [REDACTED]

Το τρίτο επικαλούμενο προγενέστερο σήμα του ανακόπτοντος [REDACTED] και απεικόνιση με αριθμό [REDACTED] είναι ταυτόσημο με το δεύτερο σήμα [REDACTED] και απεικόνιση με αριθμό [REDACTED]

Το τέταρτο επικαλούμενο προγενέστερο σήμα του ανακόπτοντος [REDACTED] και απεικόνιση με αριθμό [REDACTED] είναι παρόμοιο με τα δύο προηγούμενα, με τη διαφορά ότι οι λέξεις [REDACTED] και ο [REDACTED] σε διαγώνια διάταξη, είναι γραμμένες σε αποχρώσεις του καφέ χρώματος και βρίσκονται μέσα σε [REDACTED] ορθογώνιο φόντο.

Το πέμπτο επικαλούμενο προγενέστερο σήμα του ανακόπτοντος [REDACTED] και απεικόνιση με αριθμό [REDACTED] είναι παρόμοιο με τα τρία προηγούμενα, με τη διαφορά ότι οι λέξεις [REDACTED] και ο [REDACTED] σε διαγώνια διάταξη, είναι γραμμένες σε [REDACTED] χρώμα και βρίσκονται μέσα σε [REDACTED] ορθογώνιο φόντο.

Οι όροι [REDACTED] (στην ελληνική) και [REDACTED] είναι κοινότυποι όροι, εύκολα αναγνωρίσιμοι από το ελληνικό κοινό, συνεπώς δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα. Ιδιαίτερα ο δεύτερος όρος [REDACTED] γίνεται αντιληπτός ως δηλωτικός των προϊόντων και υπηρεσιών που παρέχει η επιχείρηση, ήτοι διάθεση [REDACTED]

Από την απλή επισκόπηση των λεκτικών και απεικονιστικών στοιχείων όλων των συγκρινόμενων σημάτων προκύπτει ότι το κοινό στοιχείο όλων είναι η ένδειξη [REDACTED] η οποία είναι κοινότυπη λέξη, συνεπώς αποτελεί ασθενές συστατικό στοιχείο και κατέχει χαμηλή εγγενή διακριτική δύναμη. Οι λοιπές λέξεις των υπό σύγκριση σημάτων [REDACTED] και [REDACTED] ομοιάζουν εννοιολογικά, καθώς αμφότερες παραπέμπουν στην χρήση [REDACTED] είναι και αυτές κοινότυπες λέξεις, κατέχουν χαμηλή διακριτική δύναμη και παραπέμπουν άμεσα στα χαρακτηριστικά των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών [REDACTED]

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε το 2019 στην υπόθεση C-705/17 (υπόθεση ROSLAGSÖL) (σκέψη 53) ότι «τα περιγραφικά στοιχεία ενός σύνθετου σήματος, που δεν έχουν καθόλου ή έχουν ασθενή διακριτικό χαρακτήρα [...] έχουν γενικώς μικρότερη βαρύτητα στην ανάλυση της ομοιότητας μεταξύ των σημείων από τη βαρύτητα των στοιχείων που έχουν πιο έντονο διακριτικό χαρακτήρα, τα οποία είναι επίσης περισσότερο ικανά να κυριαρχούν στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το εν λόγω σήμα» (πρβλ. απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, σκέψη 23, και διάταξη της 27ης Απριλίου 2006, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ, C-235/05 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2006:271, σκέψη 43). Συνεπώς, προκειμένου να γίνει εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης, θα πρέπει να συνυπολογισθούν τα υπόλοιπα διαφοροποιητικά στοιχεία των

σημάτων, ήτοι τα απεικονιστικά στοιχεία. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το απεικονιστικό στοιχείο του σήματος της καθ' ης, ήτοι: το γράμμα [REDACTED] της λέξης [REDACTED] που έχει αντικατασταθεί από ένα [REDACTED] μαύρου χρώματος και άνωθεν αυτής το [REDACTED] κίτρινου χρώματος μέσα σε [REDACTED] φόντο, και το απεικονιστικό στοιχείο των σημάτων του ανακόπτοντος, ήτοι: οι δύο αγγλικές λέξεις [REDACTED] γραμμένες με κεφαλαία γράμματα, η μία τοποθετημένη κάτω από την άλλη σε διαγώνια διάταξη και μπροστά από την δεύτερη λέξη [REDACTED] ο [REDACTED] σε διαφορετικούς χρωματικούς συνδυασμούς, έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα, σε σχέση με τα λοιπά κοινότυπα στοιχεία των υπό σύγκριση σημάτων. Από τη απλή αντιπαράθεση των απεικονιστικών στοιχείων των υπό σύγκριση σημάτων προκύπτει ότι οπτικά, είναι απολύτως διαφορετικά μεταξύ τους, συνεπώς η συνολική εντύπωση που προκαλείται είναι εντελώς διαφορετική και κατά συνέπεια αποκλείεται ο κίνδυνος σύγχυσης των καταναλωτών.

Εν όψει των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη κρίση των μελών της Επιτροπής, η διαφοροποίηση των υπό σύγκριση σημάτων είναι αρκούτως και ουσιωδώς επαρκής κατά τη συνολική εντύπωση που αυτά προκαλούν στο καταναλωτικό κοινό στο οποίο απευθύνονται, ώστε να μην δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης των προϊόντων/υπηρεσιών που αφορά το επίμαχο σήμα με εκείνα του ανακόπτοντος, αλλά ούτε κίνδυνος συσχέτισης (νοητικής σύνδεσης) μεταξύ δύο σημείων, ο οποίος αφορά την περίπτωση κατά την οποία δημιουργείται από αυτά η εντύπωση, είτε ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που φέρουν το σήμα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση, είτε από διαφορετικές μεν επιχειρήσεις, που έχουν όμως σχέση συνεργασίας. Κατόπιν τούτων, δεν υφίσταται κίνδυνος ταύτισης/ομοιότητας, ούτε κίνδυνος συσχέτισης των σημάτων κατά το άρθρο 5 του ν. 4679/2020, οι δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του ανακόπτοντος είναι απορριπτέοι, ως αβάσιμοι.

19. Επί του ισχυρισμού του ανακόπτοντος, ότι το επίδικο σήμα κατατέθηκε αντίθετα στην καλή πίστη, κατά το άρθρο 4 παρ. 1 εδάφιο ιδ' του ν. 4679/2020, δεδομένου ότι «προϋπόθεση για τον περαιτέρω έλεγχο της τυχόν αντιθέσεως προς την καλή πίστη ή την κακή πίστη επί της καταθέσεως σήματος, είναι η ύπαρξη σημαντικής ομοιότητας και εξ αυτής, κινδύνου συσχέτισεως των σημάτων από το οικείο κοινό» (ΣτΕ 1030, 1294, 2448/2009, 1180/2010, 4307/2012, 1213/2017), ο σχετικός λόγος ανακοπής θα πρέπει να απορριφθεί αφενός διότι δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη σημαντικής ομοιότητας μεταξύ των συγκρινόμενων σημάτων και κίνδυνος σύγχυσης/συσχέτισης αυτών, αφετέρου διότι, με βάση τα υπό κρίση περιστατικά, δεν αποδείχθηκε κακόπιστη κατάθεση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την με αριθ. [REDACTED] 2025 ανακοπή κατά της με αριθ. ΕΣ [REDACTED] 2024 απόφασης της Διεύθυνσης Σημάτων του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας, με την οποία έγινε δεκτή η υπ' αριθ. [REDACTED] δήλωση κατάθεσης του εθνικού σήματος [REDACTED]

και απεικόνιση, εν μέρει, μόνο όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 43 τις οποίες διακρίνει.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε την 2026.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση τη 2026

Για τη διάσκεψη

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΗΜΝΙΩΤΟΥ

ΛΟΥΚΑΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

Για τη δημοσίευση

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΧΑΡΜΑΝΤΖΗ

ΛΟΥΚΑΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

Αθήνα,

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

